

Pravidelná shromáždění

Neděle

9.30 bohoslužby pro děti i dospělé
Rodinná neděle – každou poslední neděli v měsíci

Pondělí

- 1. pondělí v měsíci** **19.00** večery rozhovorů s pozvaným hostem i bez hosta
- 2. pondělí v měsíci** **19.00** schůze staršovstva
- 3. pondělí v měsíci** **19.00** setkání střední generace – „třicátníků“

Úterý

17.00 biblická hodina
18.30 setkání mládeže (fara, 3. patro)

Čtvrtek

16.00 setkání mladších i starších dětí (fara, 3. patro)

Návštěvní hodiny ve sborové kanceláři

Středa 17.00–18.00 je přítomna sborová sestra

Čtvrtek 17.00–19.00 je přítomen farář sboru

S farářem lze domluvit návštěvu i v jiný čas telefonicky na čísle **251 564 204** nebo e-mailem na adrese **ivo.mares@evangnet.cz**.

Alfa a Omega

Vydává třikrát až čtyřikrát do roka
Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8,
Praha 5-Smíchov, PSČ 150 00, telefon: 251 56 42 04.

Rediguje farář Ivo Mareš. Bankovní spojení: č. ú. – 123496309/ 0800 ČS Praha 5.
<http://smichov.evangelnet.cz> * e-mail: smichov@evangelnet.cz

ČÍSLO 57

LISTOPAD 2009

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Českobratrské církve evangelické
v Praze 5-Smíchově

Ježíš řekl: „Nebe a země pomínou, ale má slova nepominou. O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec. Mějte se na pozoru, neboť nevíte, kdy ten čas přijde. Jako člověk, který je na cestách: než opustil svůj dům, dal každému služebníku odpovědnost za jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropení, nebo ráno; aby vás nenalezl spící, až znenadání přijde. Co vám říkám, říkám všem: Bděte!“

(Mk 13,31–37)

ZÁZRAK ŽIVOTA

Ve starobylých kulturách lidé považovali za zázrak vše, co v nich vzbuzovalo údiv. Latinsky se zázrak řekne *miraculum* a je to odvozenina od slovesa *miror*, které znamená divit se. Za zázrak mohlo být pokládáno cokoliv neobvyklého, výjimečného nebo nečekaného, vše, co se vymykalo dobovým znalostem nebo běžné praxi. S rozvojem přírodních věd a nárůstem všeobecné vzdělanosti se však postoj člověka k zázrakům změnil. Mnoho věcí už v nás žádný údiv nevyvolává, kdeco umíme popsát a vysvětlit. Údiv nad nepochopitelnou

rozmanitosti života, který celá staletí inspiroval básníky, filology k velkolepým vzepjetím ducha, nahradila suchá matematická pravděpodobnost – za zážrak dnešní doba považuje to, co je krajně nepravděpodobné. Vystačíme s tím? Nebyl ten údiv přece jenom v něčem lepší?

Ani současná věda nedokáže uspokojivě odpovědět na otázku, jak vznikl náš vesmír a proč z nekonečného počtu možností zahrnujících i neexistenci, má právě tuto konkrétní podobu. Nikdo přesně neví, jak se na naši malé planěti z bezduché hmoty vyvinuli živi tvorové, a to dokonce tak inteligentní, že vynalezli železnici, mikrovlnnou troubu a teleshopping. Největším vědeckým objevem je vlastně to, že naše existence je nekonečně nepravděpodobná, že život je vlastně zážrak.

Ale i když si to člověk takto rozumově odvodí a zdůvodní, stejně to s ním nic neudělá. Prý je to proto, že máme sklon k vytváření automatizmů – jakousi přirozenou schopnost vykonávat jakoukoliv činnost tak dlouho, až jsme ji schopni dělat i bez toho, že bychom na ni museli myslet, tedy zcela autosmaticky. To má své nesporné výhody. Představte si, že bychom každé ráno museli znovu vymýšlet, jak nastartovat auto nebo kterým tlačítkem zapnout televizor! Ale má to i svou stinnou stránku. Docela dobře se komukoliv z nás může stát, že se nám celý život scvrkne na řetězec bezmyslenkovitých automatismů, z něhož se zcela vytratí onen inspirativní údiv a nakonec zakrní i schopnost přemýšlet.

Společným tématem textů, které církevní tradice předepisuje pro období adventu, je bdělost. V Markově evangeliu je to výzva, kterou Ježíš dokonce opakuje. Bděte a nenechejte se připravit o údiv ze všech těch běžných, ale přitom naprosto nesamozřejmých a nepravděpodobných věcí, které vás v životě obklopují. Nenechte se uspat příjemným koloběhem automatizmu, který vás může oloupit o to nejcennější – o zážrak života.

Ivo Mareš

ŠTĚDROVEČERNÍ VEČEŘE VE SBORU
Nezůstávejte na Štědrý večer doma sami, přijďte mezi nás!
Také letos se sejdeme u štědrovečerního stolu ve sborové místnosti. Podobně jako v minulých letech začneme kolem 17 hodin, bezprostředně po skončení podvečerních bohoslužeb. Srdčně zváni jsou všichni, kdo budou chtít – malí i velcí, starí i mladí, jednotlivci i celé rodiny. Podávat se bude tradiční ryba s bramborovým salátem.

ADVENTNÍ KALENDÁRIUM

neděle	29. 11.	9:30 hod.	1. advent, bohoslužby s VP
neděle	6. 12.	9:30 hod.	2. advent, bohoslužby s VP
neděle	13. 12.	17:00 hod.	koncert souboru Musica Apollonica
neděle	13. 12.	9:30 hod.	3. advent, bohoslužby s VP
neděle	13. 12.	17:00 hod.	koncert komorního souboru Basiffa
neděle	20. 12.	9:30 hod.	4. advent, dětská vánoční slavnost s divadlem
čtvrtek	24. 12.	16:00 hod.	Štědrý den, podvečerní bohoslužby
čtvrtek	24. 12.	17:00 hod.	štědrovečerní večeře ve sborové místnosti
pátek	25. 12.	9:30 hod.	Boží hod vánoční, bohoslužby s VP
neděle	27. 12.	9:30 hod.	koncert souboru Michal Hromek Consort
neděle	28. 12.	9:30 hod.	1. neděle po Vánocích, bohoslužby s VP (E. Čašková)
čtvrtek	31. 12.	17:00 hod.	Starý rok, bohoslužby s VP
pátek	1. 1.	9:30 hod.	Nový rok, bohoslužby s VP (D. Antalik)

ĎÁBELSKÉ VÁNOCE

Zveme Vás na dětské vánoční divadlo

4. neděle adventní – 20. prosince

představení je součástí bohoslužby a začíná v 9.30 hod.

Prostor ticha v Motolské nemocnici

V rozlehlé vstupní hale komplexu klinik (část pro dospělé) Fakultní nemocnice Motol nalezneme nevelkou místnost, která má vždy otevřené dveře a nese název „Prostor ticha“. Je to nemocniční kaple, kde mohou návštěvníci – pacienti, jejich příbuzní či přátelé, a třeba i pracovníci klinik – nalézt místo k zamyšlení, usebrání, meditaci... V neděli odpoledne je zde možno účastnit se bohoslužeb: v **15:00 katolické mše**, v **16:30 evangelických bohoslužeb**. První neděli v měsíci bohoslužby zajišťuje (a také většinou koná) bratr farář Pavel Pokorný ze sboru v Praze-Střešovicích, v ostatní neděle slouží kazatelé Církve bratrské, Evangelické

církve metodistické, případně z dalších sesterských protestantských církví.

Je pravda, že většina pacientů, kteří smějí opustit lůžko, bývá na propustku přes víkend doma, ale pozvání k službě Boží platí pro každého, kdo přijde. Motolská nemocnice je dobře přístupná ze zastávek městské dopravy. Jsou jistě mnozí, kteří se v neděli dopoledne na bohoslužby nedostanou, pro něž jsou bohoslužebná místa příliš daleko, nebo špatně přístupná, jako střešovický kostel na kopečku. Třeba by mohli využít nabídky Prostoru ticha v Motolské nemocnici.

Lydie Roskovcová

Adventní koncerty ve smíchovském sboru ČCE

2. neděle adventní – 6. prosince v 17 hodin

MUSICA APOLLONICA

adventní barokní hudba na dobové nástroje

Účinkují: Lada Leníková – soprán, Jitka Martinovská – zobcová flétna, Jindra Černá – barokní příčná flétna, Petr Budín – barokní fagot, Lucie Nováková – varhanní pozitiv

Na programu: Telemann, Händel, Pepush, Quantz a další

3. neděle adventní – 13. prosince v 17 hodin

KOMORNÍ DECHOVÝ SOUBOR BASFIFA

Řídí: Lubomír Novák **Program koncertu:** Cantiones bohemosum – 7 latinských písní z 12. stol., Orlando di Laso – Orlando Suita, Johann Sebastian Bach – Chorálová předejhra, Johann Pachelbel – Kanon, Gigue, Stanislav Jelínek – Cantici adventi, Vánoční písně z českých barokních kancionálů, Lidové koledy

Milé sestry a milí bratři, děkujeme Vám, že jste pamatovali na svůj sbor, a přejeme Vám radostné prožití vánočních svátků, Boží požehnání a vše dobré do roku 2010.

Staršovstvo a farář Ivo Mareš

Ordinační slavnost

V měsíci říjnu byli v našem chrámu slavnostně ordinováni noví duchovní Českobratrské církve evangelické.

Skupinu tvořili absolventi a absolventky letošního vikariátu, kteří získali dekret volitelnosti za faráře: Drahomír Frühbauer, Kateřina Frühbauerová Vojtěch Hroudá, Pavla Jandečková, Ondřej Macek, Dagmar Oupická, Lenka Ridzoňová, Magdalena Smetanová a Anna Šourková. Ženy byly tentokrát ve výrazné převaze. Ordinaci vyhlásil synodní senior ČCE Joel Ruml, promulpace se ujal synodní kurátorka Mahulena Čejková. K symbolickému vzkládání rukou se připojili přítomní faráři a faráčky spolu s dalšími ordinovanými členy naší církve, kteří hustě zaplnili velký prostor kolem stolu Páně.

Slavnostní bohoslužby připravili a vedli nově ordinovaní. Jako motto pro svou ordinační slavnost si zvolili verš, vyložený pro 11. říjen 2009 světovou Jednotou bratrskou: „Veď mě cestou své pravdy a vyučuj mne, vždyť jsi Bůh, má spása, každodenně skládám svou naději v tebe.“ (Ž 25,5) Na tento text kázal Ondřej Macek a v závěru jeho výkladu jsme slyšeli i velmi osobní vyznání,

k němuž jsme se mohli ve svých srdcích připojit: „Jsmo, chceme být, měli bychom být, těmi, kdo na všechny způsoby doufají v Hospodina. (...) Chceme se od něj učit jak doufat, jak se modlit, jak děkovat, jak každý den být.“

Během bohoslužby nově ordinovaní kazatelé a kazatelky poděkovali našemu sboru za to, s jakou ochotou se ujal role hostitele, a poté zaslali staršovstvu dopis, z jehož obsahu citujeme: „Alespoň takto bychom vám všem chtěli ještě jednou poděkovat, že se naše ordinace mohla konat ve vašem sboru. Těžko bychom kde jinde našli tak skvělé přijetí a tolik podaných rukou. Velmi si toho vážíme. Ordinace byla pro každého z nás asi trochu jinak ale jistě pro všechny nějak výjimečným dnem a snad i jakýmsi předělem v našich životech. Budeme si ji pamatovat a budeme si pamatovat, že to pro nás bylo mezi vámi a ve vašem kostele. Ještě jednou děkujeme a přejeme boží pomoc a radost pro všechno, co se u vás děje.“

-im-

INSTALACE KŘTITELNICE

v smíchovském chrámu

8. listopadu se náš sbor společně s mnoha hosty sesel k bohoslužbám při příležitosti instalace nové křtitelnice.

Cesta křtitelnice z horického ateliéru sochaře Pavla Klíneckého do smíchovského chrámu byla delší a komplikovanější, než jsme očekávali – trvala celý jeden rok. Vzhledem k vysoké hmotnosti křtitelnice bylo nutné využít strop pod chrámovým prostorem a samotná přeprava téměř 1,5 tunového díla z pískovce řádně potrápila i zkušené profesionály. Poslední fáze přepravy, kdy křtitelnici zdvihnul jeřáb a „posadil“ ji přes vysoké schodiště až mezi dveře chrámu, byla vskutku impozantní.

Jsme velmi rádi, že dlouhá příprava byla dovedena do zdárného konce a že jsme bohoslužbou mohli poděkovat Pánu Bohu nejen za překrásné umělecké dílo, kterým křtitelnice Ivana Jilemnického je, ale především za to, co symbolizuje – za obnovu k novému životu, navzdory hříchu a slabosti; za inspiraci k tvorbě, práci a hledání pravdy života, navzdory neštěstí a nezdartům; za naději pro každý nový den, navzdory všemu, co tuto naději ohrožuje.

Smíchovská křtitelnice je uměleckým ztvárněním rozetřených nebes a svou symbolikou odkazuje ke křtu Ježíšovu. Synoptická evangelia velmi názorně líčí událost Ježíšova křtu, jež se pro celé generace křtětanů stala zjevením Trojice: „Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozetřená a Ducha, kteří jako holubice sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“ (Mk 1,10–11)

Slavnosti se zúčastnil také 1. náměstek synodního seniora Pavel Klínecký, který autora křtitelnice i jeho tvorbu vidí takto: „Sochař Ivan Jilemnický má jako rodověrný horický evangelik blízko jednak k pískovci, jednak k evan-

gelii. Ale zvláštním tématem jeho tvorby je i voda. Vrací se k ní pravidelně po deseti letech – v roce 1969 vytvořil dílo „Pramen vody žive“, v roce 1979 „Studanču“, v roce 1989 „Děšť“, Tehož roku i „Vodopád“ a v průhonickém parku stojí od roku 1980 jeho „Splav“. Roku 2001 umělec zvlhčil strašnický park „Na vinici“ dílem „Řečiště“. V roce 2002 vytvořil první křtitelnici z dubového dřeva pro strašnický sbor, druhou je pak křtitelnice smíchovská. Jilemnického křtitelnice přinesou vláhu sborům i celé církvi a připomenou znovu hloubku a smysl toho zvláštního úkonu, kdy tříkrát vyléváme znamení Boží odpouštějící lásky na vlásky křtěného nebo křtěné. Vidím v dalším řadu Ivanových křtitelnic z pískovce, opuky, dubu, ne z topolu, ale vždy s tou hloubkou, s níž se Ivan chápe své práce. Jeho křtitelnice, podobně jako ostatní díla prozrazují dvojí oči Ivanovy. Ty vnější, zesílené brýlemi, máme všichni. Ale Ivan má ještě jiné a jimi vidí pod povrch. Nikoli jen pod povrch materiálu, nýbrž i pod povrch takových skutečností, jako je křest.“